ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

8 ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3360

ΚΡΙΣΙΜΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αἱ στῆλαι αὐταὶ δικαιοῦνται νὰ ἐπισημάνουν ὡρισμένα θέματα, τὰ ὁποῖα πιστεύουν, ὅτι ἔχουν κρίσιμον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Ἔθνος. Φυσικὰ δὲ καὶ πρωτίστως διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ, τοῦ ὁποίου ἐκτιμοῦν βαθύτατα τὴν φωτεινὴν σκέψιν καὶ τὸν καταπλήσσοντα ρεαλισμόν, Καὶ διατυτώνουν προκαταβολικῶς τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὰ τὰ θέματα κατὰ τρόπον ἄμεσον καὶ ἀποφασιστικόν. Διότι συνδέονται μὲ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τοῦ Λαοῦ. Καὶ διότι προβάλλονται μὲ χαρακτῆρα ἐπείγοντα. Ἐξηγούμεθα:

Ἄρτιον, ὀρθόδοξον καὶ στερεὸν εἶναι τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα. Καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις, μολονότι ἐχρησιμοποίησεν ὅλους τοὺς μοχλοὺς τῆς κακοπιστίας της, δὲν ἠδυνήθη νὰ κλονίσῃ τὰς βάσεις του. Τί ὅμως σημαίνει οἰκονομικὸν πρόγραμμα; Βέβαια, κατὰ θεωρητικὴν ἑρμηνείαν εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία, ἡ λογικὴ ταξινόμησις καὶ ἡ καλῶς ὑπολογισμένη σύνθεσις ὅλων ἐκείνων τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν προϋποθέσεις προόδου καὶ ἀπροσκόπτου δημιουργίας. Ἐν τούτοις ἡ πρᾶξις τὸ μεταφέρει ἀλλοῦ. Τὸ τοποθετεῖ εἰς τὴν ἀγοράν. Ἐκεῖ τὸ κρίνει καὶ ἐκεῖ ἐκτιμᾶ τὴν ἀξίαν του. Διότι ὁ Λαὸς δὲν συντηρεῖται μὲ δογματισμούς. Εὐλαβεῖται τὴν σοφίαν, ἀλλὰ τὴν ἀξιοῖ πρακτικῶς ἀπόδοτικήν. Ἔχει ἄλλως τε πολὺ κουρασθῆ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, διαρκῶς ἀναμένων, ἐνῷ οἱ βιοτικοὶ ὅροι ἀποβαίνουν αὐτόχρημα συντριπτικοί. Θὰ ἀπετέλει ἐπικίνδυνον στρουθοκαμηλισμὸν ἡ συμβατικὴ υἱοθέτησις ἀχρήστων ἀποσιωπήσεων. Καὶ δὲν θὰ εἶχε κανὲν νόημα. Διότι τὴν ὑπερφαλαγγίζει ἡ ἀδυσώπητος πραγματικότης, ἡ ὁποία ἔδωκε προχθὲς τὸν καταθλιπτικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπόρων εἰς τὸν πίνακα τῶν ἑλληνικῶν δεδομένων, ὡς ὀξείαν εἰδοποίησιν ἀπειλῆς καὶ γεφὰν ὑπόμνησιν χρέους. Ἔχει ὄντως ἀφεθῆ εἰς πολὺ μεγάλην ἔκτασιν ἡ δυστυχία. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ἀγωνιοῦν, ποὺ περιφέρουν τὴν ἀπόγνωσίν των, ποὺ δὲν βλέπουν ἀκτῖνα φωτὸς εἰς τὸν ὁρίζοντα. Αὐτοί, πρέπει νὰ γίνουν, καὶ θὰ γίνουν ἀσφαλῶς, ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ λόγους ἐθνικοὺς καὶ κοινωνικούς. Δὲν θὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ πολλάκις ὑπογραμμισθέντα ἐπιχειρήματα. Οὔτε τὰς πλατωνικὰς συνηγορίας. Θὰ τονίσωμεν μόνον ὅτι ἡ πρόνοια δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ τὴν συνήθη της τυπικότητα. Πέραν αὐτῆς, ποῦ καλύπτει μόνον προσωρινότητα, χρειάζεται νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὸν τόπον μόνιμον αἴσθημα ἀσφαλείας ζωῆς. Χρειάζεται νὰ ὑπάρξῃ ἐργασία. Νὰ καμφθῇ ὁ τιμάριθμος. Νὰ καταστῇ προσιτὴ ἡ ἀγορά. Νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τοὺς μοχθοῦντας ἱκανοποιητικὸν μερίδιον ἀγαθῶν. Χρειάζεται χύτρα δι' ὅλους εἰς τὴν φωτιάν. Καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχῃ ταχέως ὁ Καραμανλῆς.

Ἡ νεότης, ἔπειτα, ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον σκέλος τοῦ προβλήματος. Εἶναι, κατὰ τὸ ὀγκῶδες της ποσοστόν, ἀπηλπισμένη. Καὶ παρατηρήσατε: Συνωστίζεται ἔξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα μεταναστεύσεως, ἐκλιπαροῦσα ἄδειαν φυγῆς. Διατί; Ἀναμφισβητήτως, δὲν φέρει τὴν εὐθύνην τῆς ἀπαντήσεως ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις. Φέρει ὅμως τὴν εὐθύνην τῆς ἐλπίδος, ποὺ ὀφείλει νὰ ἀπλώσῃ τὸ θάλος της καὶ τὴν ἐαρινήν της ἀκτῖνα, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει παγερὸν κενόν. Δὲν εἰμπορεῖ τὸ ὑγρὸν ἀμπάρι τοῦ πλοίου, ποῦ θὰ τοὺς πάρῃ—ἐάν, ἐννοεῖται, τοὺς πάρῃ—νὰ ἀποτελῇ τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱκανοποίησιν. Κάτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιτελεσθῇ μὲ σύστημα, μὲ μέθοδον καὶ πρὸ παντὸς μὲ ταχύτητα καὶ ἀποφασιστικότητα, ὥστε νὰ γνωρίζουν τί θὰ γίνουν καὶ πῶς θὰ πορευθοῦν, ὅταν ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου καὶ συναντῶνται μὲ τὸν νόμον τοῦ ἡμερησίου ἀγῶνος. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις, τὴν ὁποίαν ἐπηγγέλθη ἡ Κυβέρνησις, εἰσάγει νέον στοιχεῖον εἰς τὴν Χώραν. Αὐτοῦ ἡ ἀξιοποίησις, ἀσφαλῶς δὲν θὰ καθυστερήσῃ.

Ὁ φυσικὸς πλοῦτος, ἐξ ἄλλου, πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀποδοτικωτέρας ἐκμεταλλεύσεως. Διότι ἄνευ αὐτῆς εἶναι ὡς ἂν δὲν ὑπάρχῃ. Ἀνήκει εἰς ὅλους, ἐπαρκεῖ δι' ὅλους, μὲ τὰς δυνάμεις ὅλων θὰ ἀποβῇ ζύμη νέας ζωῆς.

Ἡ Κυβέρνησις τὰ γνωρίζει καὶ τὰ μελετᾶ ὅλα αὐτά. Καὶ θὰ κερδίσῃ χάριν τοῦ προγράμματός της τὸν ἀπολεσθέντα χρόνον. Ἀγὼν ὁρόμου εἰς τοὺς μεγάλους ὁρίζοντας τῶν ἑλληνικῶν δυνατοτήτων, εἶναι πλέον ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὁ Καραμανλῆς γνωρίζει νὰ ἐξέρχεται νικητής.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΟΙ ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Στὸν ἄνθρωπο ἔρχονται ἀγκαλιαστὰ τὰ συναισθήματα. Καλὰ ἢ κακά, τὸν κατέχουνε. Ἀλλὰ μόνος του καὶ μὲ τὸ δικό του χέρι δὲν ἐξουσιάζει τίποτα. Ἔρχεται ἡ πονηριά, ἡ ἀξιοσύνη, ἡ ἀνταρσία καὶ κουλουριάζονται στὸν ἑαυτό σου, καὶ γίνεσαι ἐνά. Ἔρχεται ἡ καλωσύνη, ἡ ἀπλοχεριά, ὁ μαλακὸς ὁ τρόπος, καὶ κάνουνε λευκὰ πανιὰ μὲς τὴν ψυχή σου, καὶ τότε γίνεσαι καλοπροαίρετος, ἀδύναμος, ντελικάτος. Καὶ πάντα ὁ φτωχὸς ὁ ἄνθρωπος, παλεύει μ' αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ χοροπηδᾶει μέσα του, καὶ τὸν κυριεύει ἢ μὲ τὴν μιὰ φάση, ἢ μὲ τὴν ἄλλη. Ἔχω στὰ μάτια μου μπροστά, δυὸ μικρὰ κοριτσάκια. Ἡ μεγάλη εἶναι 6 χρονῶν. Συμμορφωμμένη μὲ τὰ πρῶτα γράμματα ποὺ μαθαίνει, μὲ τὶς πρῶτες κουβέντες γιὰ τὸ Θεό, μὲ τὴν πρώτη ἀγάπη γιὰ τὴν ἀλήθεια, δείχνει τὸ κάδρο ἑνὸς πλάσματος, ποὺ κάνει παρέα περισσότερο μ' ἀγελούδια, παρὰ μὲ παιδιά. Τὰ μάτια της, ποτισμένα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ γαλάζο χάρμα, γίνονται λίμνες ἀπέραντης ὁμορφιᾶς, ὅταν μέσα τους σταλλάζῃ ἡ βροχούλα ἀπὸ τὸ δάκρυ ἑνὸς παραμυθιοῦ ποὺ ἔσφυξε τὴ μικρὴ της καρδούλα τρυφερά. Στέκεται πάνω σ' ἕνα λουλουδάκι τοῦ ἀγροῦ, τὸ κυττάζει καὶ πεταρίζουνε ἡ μεγάλες μαῦρες βλεφαρίδες της ἀπὸ χαρά. Τὸ χρῶμα του, ἡ δροσοῦλα, ποὺ κλεῖ ὁ μυρωμένος κόρφος του, τὸ ἁπαλὸ δέρμα του, ὅλα τῆς φέρνουν συγκίνηση, ἀγάπη, θαυμασμό. Ἀφήνει τὸν μικρούλη ἑαυτό της, νὰ περπατάη ἀνάλαφρα, καὶ κάνει ἕνα ξεκίνημα ἀβρὸ' σᾶν μέσα σὲ μπαξέ. Τρέμει μὴν ἀφῆσῃ στὸ βάδισμά της σημάδια καὶ μετεωρίζεται στὸ συννεφένιο κόσμο της, μὲ γρήγορους παλμοὺς. Ποιὸς ἔφτιασε αὐτὸν τὸν ἀγέρινο κόσμο ποὺ κρύβει μέσα της; Ποιὸς ἐκαλλέργησε τὰ λουλούδια τῆς λεπτῆς αὐτῆς ζωούλας. Κανείς! Τὰ συναισθήματά της, ἔρχονται σᾶν καλὲς κυροῦλες; Πρᾶα, φωτεινὰ καὶ πλέκουνε στεφάνια καὶ κάνουνε γιρλάντες, καὶ δίνουνε ἀθῶες γιορτὲς στὴ σάλλα τῆς ψυχῆς της. Ὅταν πρωτοεῖδε στὸ κινηματογράφο τὸ ἔργο «Μαρτσελίνο, πάνε, βίνο» ἐπέστρεψε στὸ σπίτι σκεπτική. Μὲ τὸ περισπούδαστο τοῦ μεγάλου, μὲ τὴν ἀγωνία ἑνὸς προβλήματος στὸ μυαλό της. Τὰ βελούδινα ματάκια της, εἴχανε σκουρύνει. Ἔβαλε τὴ γροθίτσα της τὴν παχουλή, κάτω ἀπὸ τὸ μικρό της πηγοῦνι καὶ μοῦ εἶπε: «Ξέρεις γιαγιά, ὁ Μαρτσελίνο ἤταν πάρα πολὺ καλός, πάρα πολὺ ἄθῶος. Θὰ πῇ λοιπὸν ὅτι ὁ Θεὸς ξεχωρίζει τὰ καλὰ παιδιὰ καὶ τὰ πέρνει κοντά του. Νά! ὅπως ἀκριβῶς ἔκαμε καὶ μὲ τὸν ἀδερφοῦλι μου». Ἡ σκέψις αὐτὴ ἐτάραξε κάμποση ὥρα τὸ μικρὸ κεφαλάκι καὶ ἡ βιολέττες τῶν ματιῶν της, δροσίστηκαν ἀπὸ σταγόνες αὐγινές. Ὅμως ἐσκέφθηκε μόνη της, ἔκλαψε σιγανὰ μόνη της, καὶ ἠρέμησε μόνη της, ἀκριβῶς ὅπως ἕνας μεγάλος, ποὺ ἔχει τὴ βούλησή του ἐλεύθερη, γιὰ νὰ τὴν ξεμπαρκάρῃ σ' ὅποιο λιμάνι θελήση. Ἡ ἄλλη ὅμως, ἡ πειὸ μικρή, ὁ τεσσεράμισυ χρόνων αὐτὸς διάβολος, ἔχει στὰ κινέζικα, σκιστά, γαλανά, ματάκια της, τὸ χάραμα μιᾶς ἀτελείωτης πονηριᾶς. Παλεύει ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ, νὰ βρῇ τρόπο νὰ βασανίσῃ. Ἐκμεταλλεύεται μὲ μέθοδο καὶ μὲ καπατσοσύνη τὴν καλή σου ὥρα, γιὰ νὰ χυμήξῃ μὲ τὸ μικρὸ παμπόνηρο μουτράκι της καὶ νὰ σοῦ ἀποσπάσῃ μιὰ ὑπόσχεση, ποὺ σὺ εἶχες ἀφίσει κρεμασμένη στὸ τσιγκέλι τῆς ἄρνησής σου. Τὸ στόμα της εἶναι ἕτοιμο ν' ἀπαντήσῃ. Ἀδιάφορη σὲ ὅλα, μπερμπάντισσα, τὴν κρυφολιαγίζει ὁ καϋμὸς τῆς ἀλλαγῆς. Ἂν ἀπόψε τῆς χαρίσης μιὰ κοῦκλα μεγάλη, ποὺ πρὶν λίγο ἤτανε τὸ ντέρτι της καὶ σκάσῃ ἡ ὥρα τῆς πραγμάτωσης γιὰ τὸ γλυκὸ καρπὸ τῆς λαχτάρας της, τὸ βράδυ θὰ σοῦ πῇ ξετσίπωτα: «Εἶναι παλιά». Καὶ θὰ ψάξῃ νὰ τῆς βρῇ κουσούρια, θὰ τῆς ξεμπλιάσῃ τὰ φορέματα, καὶ θὰ κουραστῇ κρατῶντας τὸ φουφουλάτο βάρος τῆς ὄμορφης βασιλικιᾶς κούκλας.

Στὰ καπρίτσα της ἔχει στήσει θρόνο. Καὶ εἶναι ἀμετάπειστη στὴν ἱκανοποίηση τοῦ γούστου της. Στὸ κλάμμα της εἶναι ψεύτικη καὶ ἔχει ἕνα θηλυκὸ δαίμονα κρεμασμένο μπρελὸκ στὸ λαιμό της. Ποιὸς τὴν ἔμαθε νὰ ψευτοσυγκινῆται; Ποιὸς τῆς ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς κατεργαριᾶς; Ποιὸς τὴν ἔντυσε μὲ τοῦ φασουλῆ τὸ πολύχρωμο παλιατσέτο καὶ ποιὸς ἔφιασε τὸ νήπιο αὐτὸ τόσο δυνατό, τόσο κατάλληλο, γιὰ νὰ σκαρφαλώσῃ στὸν ἀνήφορο τῆς ζωῆς; Κανείς... Ἡ ἴδια ἡ φύσις κάνει τὰ ἀστεῖα της καὶ πειραματίζεται ἀνάλογα καὶ φιάνει χαρακτῆρες. Ἀνοίγει τὸ σεντοῦκι της, μὲ τὰ πανάκριβα ντζοβαρικὰ καὶ στολίδια καὶ κάνει χάρες. Ἔπειτα βουτάει τὸ δάχτυλό της στὴν κούπα καὶ μελώνει τὰ πλάσματά της. Καμμιὰ φορά, ὅπως βουτάει τὰ χέρια της ἀστόχαστα, ἡ διανομὴ γίνεται λειψή. Καὶ ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα καὶ δὲν βρῇ τίποτα, οὔτε μέλι, δίνει τὴν κούπα ἀδειανή. Ἀλλὰ ἡ κούπα εἶναι γνώση. Κι' ὅποιος τὴν πάρει θὰ κάμῃ τὴ ζωή του πράξη. Φαίνεται τῆς μικρούλας θὰ τῆς ἔμεινε ἡ κούπα ἀδειανή. Αὐτὴ τὴν γεμίζει μὲ πονηριά, μὲ ἐπιφύλαξη, καὶ μὲ μπαροῦτι. Δὲν μπορεῖ, ὅλα αὐτὰ θὰ τὴν προφυλάξουνε στὴ ζωή. Εἶναι τὰ καλλίτερα ὅπλα ποὺ θὰ τῆς δώσουνε τὴν εὐκαιρία νὰ βγῇ νικήτρια.

Torino 1)4)56 ΕΥΑ

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΝΤΙΓΚ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΠΡΟΔΟΤΑΣ ΔΙΑ ΝΕΑΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΟΤΙ ΕΚΒΙΑΖΕΙ

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ, ΛΕΓΕΙ Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ (!), ΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ

ΜΠΟΝ. Ὁ κυβερνήτης τῆς Κύπρου στρατάρχης Χάρντιγκ εἰς συνέντευξίν του δημοσιευθεῖσαν χθὲς ἐνταῦθα, ἀναφέρει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δεχθῇ ἐκβιασμὸν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἐν σχέσει μὲ τὴν Κύπρον.

Ὁ Χάρντιγκ ἐδήλωσεν ἐπίσης εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἀνεξαρτήτου ἐφημερίδος «Ντὶ Βὲλτ» τοῦ Ἀμβούργου ὅτι ἡ Μεγ. Βρεταννία δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ διαφωνήσουν οἱ Τοῦρκοι.

Ὁ Γερμανὸς δημοσιογράφος ἀνέφερεν ὅτι ἐξέθεσε πρὸς τὸν Κυβερνήτην τὰς ἐντυπώσεις του ἐξ Ἑλλάδος ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἐκεῖ παρατηρουμένην στροφὴν τῶν αἰσθημάτων ἐναντίον τῆς Μ. Βρεταννίας, τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦται διὰ τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον καὶ τὸ ἀβέβαιον τῆς θέσεως οἱασδήποτε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μὴ δυναμένης νὰ ἐξεύρῃ συμβιβαστικὴν λύσιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ποὺ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτή.

Ὁ ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι ὁ Κυβερνήτης τὸν διέκοψεν ἀποτόμως, εἰπὼν εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ ἀπετέλει ἐκβιασμὸν ἂν οἱ Ἕλληνες ἤλπιζον νὰ παίζουν μὲ τὴν ἰδέαν νὰ ἀποσυρθοῦν πρὸς τὴν οὐδετερότητα, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποκύψουν εἰς ἐκβιασμόν.

Ἐρωτηθεὶς ἀναφορικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν διαπραγματεύσεων κατόπιν τῆς ἐκτοπίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ὁ Χάρντιγκ ἐδήλωσε:

«Πρὸς τὸ παρὸν οὐδόλως σκεπτόμεθα νὰ διαπραγματευθῶμεν, ἀλλὰ μόνον κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην. Ἐφ' ὅσον θὰ βασιλεύῃ ἡ τρομοκρατία, τὰ μετριοπαθῆ στοιχεῖα δὲν δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν φανερὰ εἰς τὸ προσκήνιον, διότι φοβοῦνται. Ἀργότερον εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ εὑρεθοῦν ἄτομα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν ἀρκετὴν σύνεσιν νὰ συζητήσουν μὲ ἡμᾶς. Εἰς τὴν Κύπρον ὑπάρχουν ἐπιχειρηματίαι δικηγόροι καὶ τραπεζῖται λίαν εὐπρεπεῖς, οἱ ὁποῖοι ὅμως σήμερον δὲν τολμοῦν νὰ εἴπουν τι».

Ὁ Κυβερνήτης ἐρωτηθεὶς ἂν τὰ ὅσα ἀνέφερε σημαίνουν ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ διεξαχθοῦν ἀργότερον διαπραγματεύσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θὰ μετεῖχεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἀπήντησε:

—Διατί ὄχι; Εἰς ποίαν χώραν διαθέτει ἡ Ἐκκλησία τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς πολιτικῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ λαοῦ; Ὁ Μακάριος ἦτο ἄνθρωπος τῶν ἄκρων. Θὰ εὕρωμεν ἄλλα πρόσωπα».

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κύπριος ἀγωνιστὴς καὶ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Σάββας Λοΐζίδης θὰ ὁμιλήσῃ αὔριον εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως.

Ἐν τῷ μεταξύ, πληροφορίαι ἐκ Κύπρου ἀναφέρουν ὅτι αἱ Βρεταννικαὶ ἀρχαὶ κατοχῆς ἔχουν περιέλθει εἰς ἀμηχανίαν, διότι, ἀντὶ μὲ τὰ ληφθέντα μέτρα, τὰς μαστιγώσεις, τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεων κλπ., νὰ καμφθῇ ὁ ἀγὼν τῶν Κυπρίων ὡς συνέβη εἰς ἄλλας ἀποικίας, ἀντιθέτως ἡ ἀντίστασις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐνισχύεται καὶ ταυτοχρόνως εἶνε ἔκδηλος ἡ ὀργὴ τοῦ σατράπου τῆς νήσου Χάρντιγκ ἐναντίον τῶν ὀργάνων του, διότι δὲν κατορθώνουν νὰ συντρίψουν τὴν Ε.Ο.Κ.Α., ἡ ὁποία δρᾶ ἀνενοχλήτως ἐντὸς τῶν βρεταννικῶν κατασκηνώσεων.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Οἱ δύο βρεταννοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκρίθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἔνοχοι διὰ τὴν κατηγορίαν τῆς διαιοπραγίας ἐναντίον Κυπρίου νέου καὶ τῆς προσπαθείας πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ ἔργου τῆς δικαιοσύνης, κατεδικάσθησαν δὲ εἰς ἀπόταξιν.

Εἰς Ἀμμόχωστον, εἰς Κύπριος μηχανικὸς ἐτραυματίσθη ὑπὸ δύο σφαιρῶν, ριφθεισῶν ὑπὸ πατριώτου.

Βρεταννοὶ κομμάτος ἀπέκλεισαν χθὲς τὸ χωρίον Λυσώ, τῆς δυτικῆς Κύπρου καὶ ἐνήργησαν ἐρεύνας εἰς ὁλόκληρον τὸ χωρίον.

Ἐξ Κύπριοι θεωρηθέντες ὡς ὕποπτοι, συνελήφθησαν. Εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἶχε φονευθῆ εἰς βρεταννὸς στρατιώτης καὶ εἶχον δημιουργηθῆ ἐπεισόδια.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ

ΗΓΚΥΡΟΒΟΛΗΣΑΝ ΜΕ ΕΣΒΕΣΜΕΝΟΥΣ ΦΑΝΟΥΣ ΕΙΣ ΟΡΜΟΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΧΑΝΙΑ. Τηλεγράφημα τῆς διοικήσεως χωροφυλακῆς Σητείας πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Κρήτης, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα τέσσαρα πολεμικὰ ἀγνώστου ἐθνικότητος μὲ ἐσβεσμένα τὰ φῶτα ἠγκυροβόλησαν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Σητείας.

Ὁ λιμενοσταθμάρχης τῆς Σητείας, εὐθὺς ὡς ἀντελήφθη τὰ ξένα πολεμικά, ἀπέστειλε δύο ἄνδρας τοῦ λιμενοσταθμαρχείου μὲ βενζινάκατον διὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὴν ἐθνικότητα τῶν πολεμικῶν. Οἱ κυβερνῆται τῶν ξένων πολεμικῶν εὐθὺς ὡς ἐπλησίασεν ἡ βενζινάκατος τοῦ λιμενικοῦ σταθμοῦ, διέταξαν τὸν ἀπόπλουν τῶν πολεμικῶν, ἅτινα καὶ ἐξῆλθον τοῦ ὅρμου μὲ ἐσβεσμένους τοὺς φανούς. Οἱ ἐπιβαίνοντες τῆς βενζινακάτου δύο ναῦται τοῦ λιμενικοῦ σώματος κατώρθωσαν νὰ διακρίνουν ἐν τούτοις τοὺς ἐπὶ τῆς πρώρας τῶν πολεμικῶν ἀναγεγραμμένους ἀριθμούς. Ἐξ αὐτῶν διαπιστοῦται ὅτι τὰ τέσσαρα πολεμικὰ ἦσαν ἀγγλικά.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει ἀπολύτως τὰς φήμας αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας τὰ ἀγγλικὰ πολεμικὰ χρησιμοποιοῦν τοὺς λιμένας τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου διὰ νὰ περιπολοῦν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Κύπρου.

ΑΘΗΝΑΙ.— Ὁ Βρεταννὸς ναυτικὸς ἀκόλουθος ἐπιβεβαίωσε τὴν πληροφορίαν τῆς προσεγγίσεως εἰς τὸν λιμένα τῆς Σητείας τῶν 4 βρεταννικῶν πολεμικῶν, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ προσέγγισις προεκλήθη λόγῳ ἀνωτέρας βίας, χωρὶς νὰ διευκρινίσῃ διατὶ τὰ ἀντιτορπιλλικὰ εἰσῆλθον εἰς τὸν ὅρμον μὲ ἐσβεσμένους τοὺς φανούς.

ΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Σήμερον ἀφικνοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς ἀποστολῆς, ἡ ὁποία θὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς συνερχομένης τὴν Δευτέραν μικτῆς Ἑλληνοϊταλικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς προαγωγὴν τῶν πνευματικῶν καὶ μορφωτικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀπρίλιος. Πλούσιον ἠμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ ἐξαντληθὲν ἑπταήμερον. Ὁ ἀπολογισμός του προσφέρει στοιχεῖα ἀξιοσημείωτα, κυρίως, ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως. Φυσικά, ἀρχίζει, μὲ τὰ γενέθλια τῆς ΕΟΚΑ. Ἡ μαχητική, λοιπόν, ὀργάνωσις τῶν Κυπρίων πατριωτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας της. Καὶ ἡ ἐπέτειος ἐπιβάλλει στάθμισιν τῆς καταβολῆς της, κατὰ τὸ πρῶτον. Θὰ μείνῃ, ἀσφαλῶς, ἱστορική. Δὲν πρόκειται δὲ μόνον περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς προκληθείσης εἰς τὸν δυνάστην φθορᾶς—εἰς τὸν ἀνθρώπινον καὶ τὸν ὑλικὸν τομέα—ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ εἶναι σημαντικωτάτη. Ἡ βαρυτέρα σημασία της ἔγκειται, ὅτι κατέστησεν ἐνεργὸν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγῶνος. Ἡ διεκδίκησις τῆς Ἐλευθερίας ἀπέκτησε πλέον καὶ δεύτερον σκέλος. Ἀπέκτησε βόμβαν. Ἀπὸ τὸ συνήθως ἀκαδημαϊκὸν πεδίον τῆς διπλωματίας, μὲ τὰς διαδικαστικὰς συμβατικότητας καὶ τὰς ἐναλλασσομένας φάσεις τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, ἐπέρασεν εἰς στάδιον ἐνόπλου πάλης. Ἐγινεν ἐπανάστασις. Καὶ οἱ ὑπόδουλοι ἐσυνειδητοποίησαν, ὡς προϋπόθεσιν νίκης, τὴν ἀμείλικτον καὶ μέχρι θανάτου σύγκρουσιν μὲ τὸν κατακτητήν. Τὸ ὅτι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ κατέστη, τώρα, βίωμα ὀφείλεται, ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.Α. Καὶ εἶναι τοῦτο ἡ μεγάλη της συμβολή, ἡ ὁποία, συγχρόνως, συνιστᾶ ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον. Ἡ Ε.Ο.Κ.Α., μὲ τὸ ἄτρομον καὶ ἀνένδοτον σθένος τῶν μαχητῶν της θὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Κύπρον.

* * *

Ὑπὲρ τῆς Ταγκανίκας ἐψήφισεν ἡ Ἀμερική, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Η.Ε. Ζητεῖ δὲ ἡ Ταγκανίκα ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως. Ἀξίζει νὰ ἀπομονωθῇ τὸ γεγονός. Διότι ἐκθέτει καὶ δεσμεύει τὰς Ἡν. Πολιτείας. Φθόνος οὐδείς, βέβαια, διὰ τὴν Ταγκανίκαν, τόσον συμπαθῆ, ἀλλωστε, ἀφοῦ ἀγωνίζεται διὰ τὸ ἴδιον ἰδανικόν. Ἐρωτᾶται ὅμως: Πῶς ἠμπορεῖ ἡ αὐτοδιάθεσις νὰ εἶναι ὑπαρκτὴ διὰ τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀνύπαρκτος διὰ τὴν Κύπρον;

* * *

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Βουλῆς (Α' Σύνοδος—Δ' Περίοδος), μέ, καθαρῶς, πολιτικὰ κριτήρια ἐξεταζομένη, ὑπῆρξε γεγονὸς κυρίαρχον. Διότι: 1) Ἔθεσεν, ἐν λειτουργίᾳ, τὸν θεμελιώδη μηχανισμὸν τοῦ Δημοκρατικοῦ μας Πολιτεύματος. 2) Ἔδωσε τὸν Λόγον τοῦ Θρόνου καὶ 3) Παρουσίασεν εἰς τὸ Ἔθνος, τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ἐφ' ὅλων τῶν τομέων. Τὰ δύο τελευταῖα ἀξίζει, ἰδιαιτέρως, νὰ ὑπογραμμισθοῦν. Ὁ Λόγος τοῦ Θρόνου, ἐν πρώτοις, προσέλαβε κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν τὰς διαστάσεις, αὐτόχρημα. ἐθνικῆς πράξεως. Κείμενον ἀπὸ τὰ γενναιότερα, διαυγέστερα καὶ πλέον ὑπερήφανα. ποὺ ἀνεγνώσθησαν, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνώψισε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικ